

III.

Betænkning

Lovforslaget om den svævende Statsgæld.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Det foreliggende Lovudkast, hvorover det er paalagt Undertegnede at afgive Betænkning, omfatter den Deel af Finantsplanen for 1854—55, som gaaer ud paa at bestemme Forholdet mellem Statskassens contante Beholdning og den svævende Statsgæld, og hvorved det tilsigtes, at den contante Beholdning ikke syn- derligt formindskes ved Ind- og Udbetalinger, hvilken Hensigt skulde opnaaes ved at bibeholde for Finantsministeriet den Myndighed, der er samme tillagt ved Lov af 19de April 1850 og de senere sig dertil sluttende Bestemmelser.

Den nævnte Lov af 1850 henregner til den svævende Statsgæld Indskud af Umyndiges, offentlige Stiftelses, samt Døds- og Fallitboers Midler, af Embedscautioner og af Benge, bestemte til at fremme Selveiendom og andre almeennyttige Foretagender; om disse har Udvalget ikke fundet Anledning til nærmere at ytre sig.

Den øvrige Deel af den svævende Statsgæld, Indskuddene fra Sparekasserne, er den, der kan forarsage de største Fluctuationer i Statskassens contante Beholdning, uden at der leynes synderlig Tid til at forberede sig paa Udbetalingerne, der i Reglen see med 3 Ugers Barsel. Som bekendt er det ogsaa den Deel af Gjælden, der ved Behandlingen af de tidligere Love om den svævende Statsgæld har fremkaldt de fleste Discussioner i det ærede Landsting, og der har foranlediget forskellige administrative Forholdsregler af Finantsministeriet. Da de Betingelser, under hvilke de heromhandlede Betalinger til og fra Statskassen kunde see, ere overladte til Finantsministeriets Afgjørelse, har dette ved sit Circulaire af 28de Mai 1853, der er meddeelt det ærede Landsting, søgt at ordne Forholdet derhen,

at Sparekassernes saakaldte Grundfonds, der førend Circulairet af 31te Januar 1853 i Regelen indestodt mod 4 pCt. og 3½ pCt. Forrentning paa 3 Ugers Opsigelse, efterhaanden gaae over til at indestaae, skjøndt med en noget høiere Sum*), paa 3 Maaneders Opsigelse og 3 pCt. Rente, og at de Beløb, som Sparekasserne maatte indsette over disse høiere Summer, modtages vel med 3 Ugers Opsigelse, men kun til 2½ pCt. Rente. Finantsministeren har, ved at fremlægge det nævnte Circulaire, bemærket, at det vil være rigtigst i det mindste i nogle Aar at afvente Resultatet af bemeldte Forholdsregel, inden man skrider til en Forandring af den Finantsministeriet givne Bemyndigelse. Da saaledes det ovennævnte Circulaire er paatænkt at skulle være gjældende Regel i et længere Tidsrum, skal Udvalget tillade sig at bemærke, at man med Ministeriet er enig i, at den lave Rente af 2½ pCt. af de Capitaler, som Sparekasserne maatte indsette over de bestemte Grundfonds, vil i Reglen bevirke, at ikke andre og større Capitaler ville blive indsatte i Statskassen end saadanne, der efter kort Tids Forløb atter ville blive uddragne for at gjøres frugtbringende til en høiere Rente, og at det derfor ikke ansees nødvendigt for Tiden at sætte nogen Grændse for Størrelsen af disse Indskud. Hvad derimod den ikke mindre vigtige Deel af Sagen angaaer at bevirke, at Grundfondene gaae over til en lavere Rente og med længere Opsigelsestid, da betvivler Udvalget, at dette Resultat vil opnaaes. Betragter man nemlig Sagen fra Sparekassernes Standpunkt, da skjønes ikke rettere, end at Bestyrelserne maae betragte de i Statskassen indestaaende Midler som en Deel af deres contante Beholdning, der er tilstrækkelig disponibel med kort Barsel, og at dette ophører for Størstedelen ved Bar-

*) Ifølge det omdeelte Circulaire er Grundfonden for alle de under a. nævnte Sparekasser bestemt til . . . 1,260,000 Rbd.
Ifølge Rigsdagst. for Landsth. 1ste Sec. Side 159—164 var Grundfonden for de samme Sparekasser bestemt til . . . 1,116,000 Rbd.